

**OSTRAVA
PROŠLO
S
KAM
M
R
STÁTNÍ**

**Prosinec
'90**

DIVADLO ANTONINA DVOŘÁKA

Prosinec:

1.	So	Mimo 19.—	G. Verdi: Maškarní ples Hostuje ROBERT STERBA, New York — USA v roli krále Gustava	O
2.	Ne	Ž I 10.—	Opera dětem — B. Martinů: Hlas lesa K. Loos: O komínku, křivě postaveném V. Blodek: V studni	O
3.	Po	MP 19.— Mimo 19.—	K. Sidon: Shapira — premiéra P. Shaffer: Andělka a laskavec — Hostují Městská divadla pražská — Divadlo ABC	Č Č
4.	Út	V 19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
5.	St	Mimo 19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
6.	Čt	III 19.—	R. Wagner: Zlato Rýna	O
7.	Pá	VIII 19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
8.	So	Ps 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk	Č
9.	Ne	MP 19.—	G. Verdi: Nabucco	O
10.	Po	Mimo 19.—	Slavnostní koncert k poctě Bohuslava Martinů	
11.	Út	E 19.—	K. Sidon: Shapira	Č
12.	St	Mimo 19.—	K. Sidon: Shapira	Č
13.	Čt	G 19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
14.	Pá	H 19.—	I. Stravinskij: Petruška Pták Ohnivák — premiéra	B
15.	So	Mimo 19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
16.	Ne	N 14.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
17.	Po	Mimo 19.—	Vánoční koncert České a moravské koledy K. J. Taške: Offertorium pastoralis in C J. J. Ryba: Česká mše vánoční	
18.	Út	I 19.—	I. Stravinskij: Petruška Pták Ohnivák	B
19.	St	II 19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
20.	Čt	III 19.—	L. Delibes: Coppélia	B
21.	Pá	IV 19.—	K. Sidon: Shapira	Č
22.	So		Nehraje se	
23.	Ne		Nehraje se	
24.	Po		Nehraje se	
25.	Út	Mimo 16.—	G. Rossini: Lazebník sevillský	O
26.	St	Mimo 16.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M

27.	Čt	A	19.—	R. Wagner: Zlato Rýna — naposledy	Ö
28.	Pá	VI	19.—	I. Stravinskij: Petruška, Pták Ohnivák	B
29.	So			Nehraje se	
30.	Ne	MP	19.—	G. Verdi: Nabucco Hostují: Hana MÁLKOVÁ a Richard NOVÁK — Zemské divadlo Brno	O
31.	Po	Mimo	17.—	Voskovec — Werich — Ježek: Č Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk — naposledy Změna programu vyhrazena!	

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Prosinec:

1.	So	Mimo	10.—	I. Morozov: Doktor Bolíto	B
		Mimo	19.—	R. Friml: Rose Marie	Ot
2.	Ne	N	14.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
		MP	19.30	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
4.	Út	Mimo	19.—	P. Shaffer: Andělka a laskavec — Hostují Městská divadla pražská — Divadlo ABC	Č
5.	St	II	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
6.	Čt	Mimo	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
7.	Pá	IV	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
8.	So	Mimo	19.—	O. Nedbal: Polská krev	Ot
9.	Ne	MP	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
11.	Út	A	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
12.	St	Mimo	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
13.	Čt	Mimo	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
14.	Pá	D	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
15.	So	Mimo	19.—	E. Kálmán: Čardášová princezna	Ot
16.	Ne	MP	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
18.	Út	V	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
19.	St	VI	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
20.	Čt	VII	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
21.	Pá	VIII	19.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: M Chicago — premiéra	M
22.	So	X	19.—	Baletní triptych F. I. Tůma: Dialog tvarů M. Ravel: Bolero O. Nedbal: Nedbalky	B

23.	Ne		Nehraje se	
24.	Po		Nehraje se	
25.	Út	Mimo 16.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
26.	St	Mimo 16.—	O. Nedbal: Polská krev — naposledy	Ot
27.	Čt	E 19.—	J. K. Tyl — V. Trojan: Paní Marjánka, matka pluku	Ot
28.	Pá		Nehraje se	
29.	So	Mimo 19.—	J. Kander — F. Ebb, B. Fosse: M Chicago	
30.	Ne	N 14.—	Baletní triptych	
		MP 19.—	P. Kohout: August August, august	Č
31.	Po		Nehraje se	
1. 1. 1991	Út	Mimo 17.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
			Změna programu vyhrazena!	

DIVADLO PETRA BEZRUČE (Dům kultury VÍTKOVIC)

Prosinec:

1.	So	Mimo 19.—	E. Albee: Všechno na zahradě	Č
5.	St	J 19.—	W. Allen: Smrt	Č
6.	Čt	K * 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost	Č
7.	Pá	M 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
8.	So	Mimo 19.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
11.	Út	Mimo 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
12.	St	A 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
13.	Čt	B * 19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít	Č
14.	Pá	Mimo 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
15.	So	D * 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost	Č
19.	St	E 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
20.	Čt	B * 19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít	Č
22.	So	D * 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost	Č

UPOZORNĚNÍ PRO PŘEDPLATITELE:

Představení označená * se hrají v MINIDIVADLE BLANÍK

Divadlo Petra Bezruče hraje pro školy:

3.	Po	9.—	J. Fischer: My se vlka nebojíme
4.	Út	9.—	V. Čort: Cirkus Blecha
13.	Čt	9.—	J. Kovalčuk: Ondráš
14.	Pá	9.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi V. Čort: Cirkus Blecha

Divadlo Petra Bezruče na zájezdu v Orlové

18. Út

9.—

11.— I. Fischer: My se vlka nebojíme

Minidivadlo Blaník — Studiová scéna DPB (vedle DK VÍTKOVIC)

3. Po	Mimo 19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít
4. Út	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
10. Po	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
17. Po	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost

Komorní scéna (Divadlo loutek)

19. St	Mimo 19.—	V. Havel: Asanace	Č
27. Čt	Mimo 19.—	V. Havel: Asanace	Č
28. Pá	Mimo 19.—	V. Havel: Asanace	Č

Změna programu vyhrazena!

Zkratky: MP — Mimo a mimořádné předplatné

O — opera, B — balet, Č — činohra

M — muzikál, Ot — opereta

DĀREK DĚTEM

Mimořádně za sníženou cenu jednotného vstupného ve výši 12 Kčs pro děti i pro rodiče nabízíme představení baletu Igora Morozova DOKTOR BOLÍTO (viz snímek). Známý příběh o zázračném lékaři zvířátek Doktoru Bolítovi, uváděný úspěšně předními světovými scénami, provede baletní soubor SDO v sobotu 1. prosince 1990 v 10 hodin dopoledne v Divadle Jiřího Myrona.

K PREMIÉRÁM

ŠĚF BALETU PŘIPRAVUJE „NEJZNĀMĚJŠÍHO STRAVINSKÉHO“

Nový vstup na scénu ostravského divadla šéfa baletu Petra Koželuha jako choreografa přináší dramaturgicky požadavek na nejvyšší a umělecky nejnáročnější výběr titulů, který je reprezentován dvěma balety Igora Stravinského, a to Petruškou a Ptákem Ohnivákem.

Stravinskij věnoval baletní scéně osm orchestrálních partitur a další díla, která, i když nebyla psána přímo pro divadlo, mají svou choreografickou koncepci. Podle přehledu sestaveného v New Yorku k osmdesátinám Stravinského bylo do té doby uvedeno v choreografickém zpracování asi čtyřicet skladatelových děl.

Ruský balet, který v roce 1909 zazářil oslnivě na evropském nebi pod vedením Sergeje Ďagileva, zajistil pařížskou premiérou v roce 1910, že se dvacetiosmiletý I. Stravinskij stal přes noc známým a slavným skladatelem. Byla to souhra šťastných okolností, která mladého do té doby neznámého Stravinského vynesla na nejvyšší příčku popularity.

Základní motiv vycházející z několika ruských lidových pohádek (O careviči Ivanovi, Ptáku Ohniváku, O nesmrtelném Kostějovi) přináší v základní stavbě libreta zdůrazněnou ideu vítězství dobra a ušlechtilosti nad zlem a vytváří současně předpoklady pro efektní scénickou podívanou. Pták Ohnivák byl od premiéry v roce 1910 uváděn po celém světě. Vracely se k němu a stále se vracejí celé generace choreografů, aby v tomto díle vždy znovu oživily jak pohádkový svět, tak i nadčasovou filozofii života.

Po úspěchu premiéry Ptáka Ohniváka se zabýval Stravinskij plánem vytvořit balet, jehož podstatou by byly posvátné slovanské pohanské rituály (Svěcení jara). Mezitím se však rozhodl napsat skladbu pro klavír a orchestr, v níž měl na mysli panáčka - tanečníka, který se náhle utrhl z řetězu a svými kaskádami ďábelských arpeggií mu vnukl i své jméno — Petruška. Věčný a nešťastný hrdina všech jarmarků všech zemí. Baletem Petruška se Stravinskij odpoutal od impresionismu Ptáka Ohniváka a otevřel cestu novým stylotvorným prvkům — uvolnění motorické energie a rytmických sil, které cílevědomě rozvíjel ve Svěcení jara a v dalších dílech, i když v Petruškovi zůstal ještě silně vázán na ruskou lidovou hudbu. Petruška se stal jedním z nejúspěšnějších baletních děl I. Stravinského a stejně jako Pták Ohnivák náleží dodnes k základním kamenům kmenového repertoáru baletních souborů.

Petrušku na vlastní libreto nastuduje choreograficky a režijně Petr Koželuh. V hlavních rolích se představí Dagmar Mohylová, Libor Bernklau v alternaci s Janem Koldou a Jindřich Šimek.

Choreografii a režii Pavla Šmoka v baletu Pták Ohnivák nastudoval šéf baletu Petr Koželuh, sóla tančí Ivan Hurych, Miroslav Košela, Jan Kolda, Danuše Brožová, Ctirad Ondráček a Jindřich Šimek. Dále v obou baletech účinkuje celý baletní soubor, výtvarníkem scény je hostující Milan Čech, kostýmy navrhla Věra Mejtová j. h. Operní orchestr diriguje Ivan Pařík j. h.

Premiéra se koná v pátek 14. prosince 1990 v 19 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. kK

K POCTĚ B. MARTINŮ

8. prosince oslaví celý kulturní svět 100. výročí narození velkého českého skladatele Bohuslava Martinů. Jeho operní dílo má význam zcela zásadní, ukazuje cestu, kudy by se měla ubírat opera 20. století. Skladatel věděl, že Janáčkovým vypjatým dramatismem končí jedna etapa, v níž už není možné pokračovat. Objevuje tedy nový svět, svět snů, fantazie, nadreálna, absurdity, inspirované se lidovou písní stejně jako jazzem. Vytváří operní dílo, které představuje čtrnáct oper. V Ostravě jsme mohli poznat zatím jeho prvotinu Voják a tanečnice, pak Hlas lesa, Veselohru na mostě, Alexandra bis, Ženitbu a Řecké pašije. Máme tedy stále co dohánět.

Skladatelovo výročí chce operní soubor Státního divadla připomenout koncertem z jeho tvorby. Sólisté přednesou skladby z jeho komorního vokálního díla. Zazní tu písně z cyklů Písničky na jednu a na dvě stránky, Nový špalíček, Slovenské a Negerské písně, dueta Petrklíče, sbor zazpívá známé Otvírání studánek, hudebníci se představí kvartetem a Divertimentem pro komorní orchestr. Svou účast přislíbili i jiní významní ostravští umělci. Koncert se bude konat v pondělí 10. prosince v 19 hodin. Dramaturgií je pověřen dirigent L. Matějka, režii K. Ondráková, sbor studuje J. Kostřiba. Z operních sólistů se představí E. Dřízgová, A. Farná, E. Šporerová, J. Prskavcová, J. Kosec, A. Harant, J. Halama, V. Kupka, J. Kubík.

Výtěžek koncertu bude věnován vesničkám SOS.

KOLEDY A ČESKÁ MŠE VĀNOČNÍ

V pondělí 17. prosince zazní další koncert. Operní soubor připravuje svým divákům v předvánoční době české a moravské koledy. Určitým objevem bude jistě provedení Offertoria pastoralis in C od českého skladatele Kryšpína Josefa Taškeho, Beethovenova současníka. Zazní tu pochopitelně i slavná a známá Rybova Vánoční mše Hej, mistře, dokonce v jednoduchém scénickém tvaru. Sólové party budou zpívat E. Dřízgová, E. Šporerová, J. Halama, J. Čep. Sbormistr J. Kostřiba nastuduje sbor. Výtvarně připravují Z. Václavek a K. Ondráková. Dirigovat bude J. Šrubař. M. N.

KRUH PŘÁTEL OPERY

Doba nejspíše dozrála k tomu, aby se sešli lidé, kterým není lhostejný kulturní život města. Lidé, kterým jde o operu, o její další vývoj a vůbec o vztah moderního člověka nejen k onomu specifickému divadelnímu žánru, jímž je právě opera, ale k umění vůbec. Scházejí se vlastně na celém světě, leží jim na srdci kulturnost jejich města, protože vědí, že sebevětší bohatství nemůže zastřít duchovní bídu. I v Ostravě takový kruh ctitelů hudby a operního umění existoval. Byly to v době první republiky Kruh přátel vážné hudby a Spolek pro komorní hudbu. Podíváme-li se do historie ostravské opery i ostravského hudebního života, podíváme se odvážné, progresivní dramaturgii, kterou propagoval a uskutečňoval šéf opery Jaroslav Vogel. Ve svém usilování, které asi nebylo vůbec snadné, si byl vědom, že potřebuje podporu stejně smýšlejících nadšenců. Rozhodně byli v menšině, i dříve se více lidí chtělo spíše bavit, méně už přemýšlet a už vůbec nechtělo být provokováno z obavy, aby jejich vžitý názor nebyl nějak otřesen. Ale díky těm nadšencům můžeme se i dnes chlubit vším, co hudební a divadelní kultura města skýtá.

Bylo by velkým omylem se domnívat, že opera je útvar starý, tradiční, vlastně odsouzený k postupnému zániku, a že kruh přátel opery byl měl jen její umírání oddálit. Naopak! Jak ukazuje současný operní vývoj, je to právě opera, která inspiruje k novým jevištním tvarům, neboť je vlastně tím nejdokonalejším ryzím divadelním útvarem, která svou stylizací zdůrazňuje, že se jedná jen a jen o divadlo, kde si podávají ruce různé druhy umění, a které nemůže žádný technický prostředek nahradit. To však každý neví a málokdo si to uvědomuje. Proto bychom chtěli kolem operního souboru shromáždit skupinu lidí podobného smýšlení, kteří by nás v našem snažení podporovali. Chtěli bychom z velké pokladnice operní literatury uvádět díla, jejichž hodnota je nesporná, ale která jsou málo známá, na něž nevynalézavá, utilitární dramaturgie zapomínala. Chtěli bychom se setkat se svými diváky, pohovořit si o všem, co se děje v operním světě, společně zhlédnout videozáznamy ze světových scén. Ve studiové dílně bychom chtěli předvést neotřelé inscenační postupy a seznámit se s komorními díly, která pomáhala vývoji opery. Chtěli bychom se podílet o dojmy z představení, z premiér, oslavit je s vámi, a vůbec tak společně přispívat ke kulturnímu rozkvětu města. Nevíme, jak bude celkový vývoj postupovat, ale jde nám o to, aby jednostranný zájem o zisk nevedl k dalšímu zmaterializování života. Jak nás poučila historie poslední doby, zůstali jsme kultuře až příliš dlužní. A přece na vytvoření morálních, duchovních hodnot „nejvíce člověku záleží“. Věděl to velký Učitel národů už 17. století. Jde o to, abychom si toho byli vědomi i my. Najdeme v našich divácích přátele a spolupracovníky?

MN

Zájemci o KRUH PŘÁTEL ostravské opery, hlase se u tajemnice opery SDO v Divadle Antonína Dvořáka, tel. č. 23 32 60.

Členství v Kruhu přátel opery SDO umožňuje:

- zajímavá setkání se sólisty opery a hosty SDO
- účast na besedách o vývoji a trendech naší a světové opery
- využití výhod přednostního nákupu vstupenek na představení opery (včetně představení s hosty) v Divadle Antonína Dvořáka a zakoupení zlevněných vstupenek na vybraná představení opery.

G. Rossini: LAZEBNÍK SEVILLSKÝ
(J. Kubík, E. Dřízgová) v DAD

NOVÉ TVÁŘE

Sólistka opery JANA PRSKAVCOVÁ

Sopranistka Jana Prskavcová, již na první pohled milá a sympatická, na uvítanou pravila: „Mé povídání nebude dlouhé. Jsem teprve na začátku.“

Pročež začneme od konce: Kdy vystoupíte poprvé na ostravské operní scéně?

„24. listopadu budu zpívat Mařenku v Prodané nevěstě, kterou nyní zkouším spolu s rolí Luigie v Poprasku v opeře. U konkursu jsem zpívala árii Rusalky „Měsíčku na nebi...“, kterou mám nejraději, a domnívala jsem se, že budu obsazena právě do Rusalky. „Prodaná“ je pro mne trochu překvapením a samozřejmě jsem ráda, protože to je nádherná role.“

Jste studentkou 6. ročníku konzervatoře v Pardubicích. Máte před sebou mnoho práce. Co vás čeká nejdříve?

„Nelze říci, co napřed a co potom. Studium na konzervatoři se vlastně prolíná se zkouškami v divadle. Připravuji se na absolventský koncert, dále na mezinárodní Dvořákovu soutěž v Karlových Varech, čeká mne hlavní role v Armidě koncem tohoto roku. Kromě toho jsem dostala příležitost zpívat zde i v Rigolettovi Cepranu, Komornou v Čertovi a Káči, a přece jen si zazpívám v Rusalce — druhou lesní žínku. Budu účinkovat také 10. prosince v koncertu k poctě Bohuslava Martinů.“

Před konkursem jste nikdy nebyla v tomto městě. Jak na vás zapůsobilo?

„Mám-li být upřímná, bojím se večer jít domů. A to bydlím přímo v centru.“

Jak vás — nejmladší sólistku opery — přijali zkušenější kolegové?

„Poznávám se s nimi postupně a všichni na mne působí velmi dobře.“

Pocházíte z hudebnické rodiny?

„Z maminy strany trochu. Rodiče mne podporují a přejí mi úspěch.“

Mládež většinou fandí moderní hudbě. Co vám říká METAL atd.?

„V české moderní hudbě se mi líbí dvě kapely. Hudba Michaela Kocába a Petra Skoumala. Jinak poslouchám zahraniční.“

Co ovlivnilo váš vztah k hudbě vážné?

„Přes lidové písničky, hru na harmoniku a LŠU jsem začala studovat konzervatoř, kde se můj zájem o vážnou hudbu prohlubuje pod vedením paní profesorky Svatavy Šubrtové.“

Jistě jako všechny ženy se ráda hezky oblékáte. Jaká se vám líbí móda?

„Mám ráda nápaditost. Oblíbené barvy fialová, modrá, převládá černá.“

A co divadelní kostým? Jak se v něm cítíte?

„Doposud jsem ještě na jevišti v kostýmu nebyla. Myslím, že když se sžiji s rolí, nebude mi kostým překážet.“

Koho, co máte ráda?

„Především své přátele, kterých mám hodně. Pak přírodu, ráda si zazpívám s kytarou. Z literatury Hrabala a poslední dobou science fiction. V hudbě je to Wagner a Verdi.“

Nahlédnutí do tajných přání začínající umělkyně bylo šibalsky převedeno jiným směrem:

„Domluví se dobře německy, začnu se učit anglicky a italsky.“

Váš vlastní krásný zážitek?

„Letos v srpnu jsem absolvovala v SRN několik komorních koncertů v chrámech. Jeden se konal v bazilice ve Werlu, což je třetí největší chrám v Německu. Jednalo se o koncert pro soprán, klarinet a varhany. A můj zážitek? Krásná atmosféra, mnoho posluchačů, obrovský úspěch, příjemný pocit.“

Rádi bychom vám přáli stejné pocity i u nás v Ostravě.

EP

VYBRALI JSME Z TISKU

Ostravská opera na zájezdech

CO JE CTIŽÁDOSTÍ UMĚLCE?

Letošního mezinárodního hudebního festivalu v Brně se zúčastnil také po delší době ostravský operní soubor. Festival byl ve znamení Bohuslava Martinů, vždyť si letos připomínáme sté výročí narození skladatele světové pověsti. V původním plánu pořadatelé na Ostravu zapomněli, ale protože Slovenské národné divadlo odřeklo účast inscenací Julietty, Ostrava vzniklou mezeru pohotově zaplnila „Vojákem a tanečnicí“.

Do prostorného hlediště Janáčkovy opery nepřišlo mnoho lidí. Martinů je stále pro většinu diváků odmítaná neznámá, ale ohlas, který představení vzbudilo, všechno roztrpčení vynahradil. Diváci, mezi nimi mnozí cizinci, reagovali spontánně na dění na jevišti a dokonce i brněnští kritici napsali v novinách, že „může litovat každý, kdo nepřišel na ostravské představení“. Ovšem normální smrtelník si nemohl všimnout několika malých plakátů. Ukázala se životnost skladatelovy prvotiny, která nebyla dosud v Praze nastudována, a ostravské představení v rámci Pražského jara proběhlo ve stínu koncertu L. Bernsteina v nevyhovujícím prostoru Vinohradského divadla, zatímco Smetanovo divadlo nehrálo...

Ukázalo se, kam mohl směřovat vývoj české opery 20. století. Zřejmě jsou opery, které provází smůla a nedůvěra publika. Voják a tanečnice patří mezi ně. Také ostravský abonentní divák nedovede nechut k té opeře překonat a na představení prostě nepřijde.

Je vůbec zajímavé sledovat soubor v jiném prostředí. Minulou sezónu končili Ostravští rovněž na festivalu, tentokrát se zúčastnili Zámeckých her ve Zvoleni. Nádvoří zámku tvoří krásné prostředí pro divadlo v přírodě a Ostravští tu uvedli Ponchielliho operu Gioconda. V jednom představení účinkovali ostravští sólisté, ve druhém zahraniční. Soubor se dovede „na cizím hřišti“ vypnout k velice dobrým výkonům. I zde prokázaly orchestr a sbor svou kvalitu. Ale i sólisté plně obstáli v mezinárodním měření sil. Reklama, která cizí pěvce předcházela, byla na místě pouze pro argentinskou pěvkyni M. Colallo, zpívající titulní roli, a pro Bulharku A. Milčevu. Italský barytonista, jugoslávský basista, stejně jako německá pěvkyně své party neuměli. Italský tenorista se nakonec vůbec nedostavil, takže musel pohotově zaskočit ostravský M. Urbánek. Ale ani o tu italskou operu, prý oblíbenou, nebyl velký zájem a počet diváků na obou představeních vlastně ani nedosáhl počtu návštěvníků v Brně.

Před zaplněným hledištěm se daleko lépe hraje, ale úroveň představení nesmí klesnout, byť by se hrálo pro jednoho. To je ctižádost každého umělce. Ostravští na ni nezapomněli, a to jim budiž připsáno ke cti.

(Moravskoslezský večerník 22. října 1990)

M. N.

John Kander - Fred Ebb, Bob Fosse: CHICAGO - K PREMIĚŘE

S novým titulem v oblasti muzikálů přichází — po velmi příznivém ohlasu inscenace *My Fair Lady* v loňské sezóně a s ohledem na pěknou řádku titulů v letech nedávných (vzpomeňme namátkou *Brabcovy a Markovovy Zvonokosy*, *Legrandova Hraběte Monte Christa* či *Laneův Divotvorný hrnec*) — operetní soubor.

CHICAGO má zajímavý podtitul — vaudevillový muzikál. Ovšem to, čemu říká Amerika vaudeville, nemá nic společného s evropským označením tohoto žánru (u nás si pod tímto pojmem představujeme většinou frašku francouzského stříhu doplněnou zpěvy). Zakladatelem vaudevillu v Americe je Tony Pastor, který v polovině minulého století vystupoval v různých varieté, považovaných za podniky nanejvýš neseriózní a žijící v těsném sousedství prostituce a zločinu. A proto tento T. Pastor otevřel v roce 1881 „Tony Pastors Music Hall“, kde povýšil varietní žánr na divadelní umění a pod označením vaudeville začal produkovat kvalitní představení, pro která získával nejlepší umělce. Ale co je podstatné pro muzikál jako takový — tady začíná tradice muzikálové profese u amerických herců.

Prostor a čas je v našem muzikálu označen větou: „Odehrává se v Chicagu v roce 1920.“ Chicago — druhé největší město USA — se stalo symbolem zločinu, gangsterů, podsvětí a jazzu. A Chicago dvacátých let? Bláznivé město, kde je možné i nemožné, kde nemožné se stává možným — lze se divit, že do tohoto koloritu zasazují autoři svůj muzikál, aby na půdorysu historické dekorace ukázali současnou Ameriku? CHICAGO není muzikál o městě Chicagu, ale muzikál o Americe. A jak říká Ivo Osolobě — jeden z nejsilnějších, nejzábavnějších a přitom nejsarkastičtějších a nejdrtivějších, jaké kdy byly napsány.

Celý příběh se rozvíjí napůl jako kabaretní představení, napůl jako příběh dvou „hvězdiček“, které dokáže pozvednout teprve americká justice a senzacechtivý tisk. Obě dějové linky se navzájem proplétají v jeden velký kompaktní celek, který je možné vyjádřit slovy jedné z postav hry, advokáta Billyho Flynna: „To všechno je jenom cirkus, děvenko. Cirkus jako hrom. Tyhle procesy — a vůbec tenhle svět — všechno je jenom divadýlko. Komédie! Show bussines!“

V Československu bylo CHICAGO uvedeno koncem 70. let v Divadle bratří Mrštíků v Brně a v Městských divadlech pražských. Ostravské nastudování je tedy třetím provedením. Na přípravě této výjimečné inscenace se podílejí tvůrci vpravdě zvučných jmen: režisérem je Petr Novotný z Hudebního divadla v Karlíně, na jehož kontě se skví takové inscenace jako *Sugar* aneb *Někdo to rád horké*, scénu navrhl hostující Ivo Žídek, kostýmy připravuje Irena Greifová. Choreograficky spolupracuje Jarka Calábková z Tanečního klubu VÍTKOVICE, hudeb-

ní nastudování je svěřeno Josefu Kubenkovi. Účinkují všichni členové operetního souboru. Diriguje P. Tužinský. PREMIÉRA 21. 12. 1990 V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA.

Rozhovor s hostujícím režisérem PETREM NOVOTNÝM o připravované premiéře

Pane režisére, dnešním dnem jste zahájil práci na inscenaci muzikálu Chicago s naším souborem (premiéra 21. 12. 1990). Viděl jsem vaše karlínské inscenace světových muzikálů Cikáni jdou do nebe, Sugar (Někdo to rád horké) a Funny Girl. Již tento výčet svědčí o směru vašeho uměleckého snažení a výsledky hovoří o vaší schopnosti úspěšně inscenovat díla tohoto náročného žánru.

Abych vás představil našim divákům, dovoluji mi několik otázek:

1. *Kdy vás napadlo či co vás k tomu vedlo být režisérem hudebního divadla?*

Před patnácti lety. A co mne k hudebnímu divadlu přivedlo. Za prvé to byla muzika, moderní i vážná — nestal jsem se muzikantem, ale navzdory tomu se jí pořádně zabývám. A za druhé svoboda divadelních prostředků hudebního divadla, které je dnes nejsvobodnějším nejprogresivnějším žánrem.

2. *Jaké jsou peripetie vaší umělecké kariéry?*

Chvíli dole, chvíli nahoře.

Od rybáře přes loutkoherce k činohře, hudebnímu divadlu, televizi a zase zpět. Tak se to pravidelně střídá a mám pocit, že na to nemám vliv.

3. *Pracoval jste již někdy v našem regionu?*

Bohužel ne. Těším se!

4. *Povězte nám něco o Chicagu.*

Dlouho jsem se tohoto muzikálu bál, protože ho považuji za jeden z nejchytřejších, ale také nejsložitějších ze světové produkce. Je to můj třetí muzikál této autorské trojice (John Kander, Fred Ebb a Bob Fosse) Řek Zorba, Kabaret a dnes Chicago. Předchozí zkušenosti mne naučily si těchto autorů vážit. Vždy to byla nesmírně náročná a nesmírně krásná práce. Přál bych Chicagu, aby se v Ostravě setkalo s takovým ohlasem, jako obě moje předešlé inscenace. Zaslouží si to!

Rozmlouval J. M.

KAREL ČEPEK, sólista operety SDO

Divadelní pamětníci tvrdí, že kdysi se chodilo do divadla na hvězdy. Platilo to prý i v Ostravě. Dnes je situace složitější. Zpravidla místní publikum ocení naše umělce až v angažmá pražských scén (a není jich málo). Výsledky divácké ankety z konce minulé sezóny však svědčí o tom, že návštěvníci SDO své oblíbené

mají. Patří mezi ně například Karel Čepek. Vás, kteří jste na anketní lístek uvedli právě toto jméno, bude jistě náš rozhovor zajímat.

Jak ovlivnila půlroční praxe vedení souboru operety vaši další hereckou činnost? Co pro vás tyto zkušenosti a poznatky znamenají?

Mnoho. Zvláště v tom, jaká to byla výjimečná možnost nahlédnout hluboko do lidských charakterů. A to, co jsem viděl, nebylo vždy nejhezčí.

Vašeho bratra — pražského herce Petra Čepka — jistě diváci znají. Máte společné rodiče a lásku k divadlu. Co ještě?

Částečně podobu. A hlavně barvu hlasu. V telefonu nás od sebe nerozeznají ani naši nejbližší. Myslím si, že máme společnou i naši profesní poctivost, což bych rád vyjádřil slovy Stanislavského: „Miluj umění v sobě a ne sebe v umění!“ A podle tohoto vnitřního pocitu pokory rozlišujeme herce poctivé a ostatní. Ideální herec má za každých okolností sloužit dílu, jak to nejlépe dovede a jak to nejlépe chápe. Jestliže má v tomto smyslu čisté svědomí, považujeme ho za poctivého.

Karel Čepek jako hrabě Bitowski v operetě J. Strausse Vídeňská krev. Uvádíme jako novoroční představení odpoledne v 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

Soukromí oblíbených osob bývá často podrobena veřejnému rozboru. Prospívá to popularitě herce?
Určitě ano. Ale já osobně o tento druh popularity nemám vůbec žádný zájem. Jinými slovy řečeno, herec má právo na své soukromí. Obdivuji R. Redforda, jak si soukromí tvrdě hájí. Jeho popularita je dána především uměleckými kvalitami, nemusí používat žádných berliček.

Hrál jste a hrajete krásné role v klasických operetách i v muzikálech. Co máte raději?

Muzikál. Obvykle bývá námět blíže dnešnímu životu. Ale hrál jsem rád i některé operetní role, například v Noci v Benátkách Pappacodu a Milana Mikoliče ve Vinobraní. K muzikálu: rád vzpomínám na roli Hraběte Monte Crista. Potvrdil jsem si rozhovorem s jedním divákem, kterému toto představení pomohlo řešit osobní problémy, že o čem jsme hráli — o smyslu pomsty — bylo pochopeno. A to je pro herce vždy ta největší odměna. A po „Hraběti“ je pro mne další nejzajímavější rolí profesor Higgins v My Fair Lady.

Čeká vás postava Billyho Flynna v americkém muzikálu Chicago. Můžete ji divákům přiblížit?

Je to krásná role. Role člověka, který celý svět svou profesí advokáta považuje za divadlo. Bere celý svět jenom jako prostředí, ve kterém může vyniknout. Brát svět pouze jako kulisu ke svému životu, je asi to nejhorší, co se může člověku přihodit. O tom je vlastně role Billyho Flynna. Ale také se těším na spolupráci s novým hostujícím režisérem Petrem Novotným.

Váš silvestrovský přípitek a přání k Novému roku?

Připíjím vám, všem příznivcům divadla, na zdraví a přeji vám, aby vám bylo u nás v divadle v roce 1991 čím dál lépe. EP

BEZRUČÁCKÉ JUBILEUM

Čtyřicet pět let je poměrně slušný kousek historie, i když zase ne nijak přehnaně dlouhý. Právě takový kus cesty má v letošním roce za sebou ostravské Divadlo Petra Bezruče, v posledních letech působící ve svazku Státního divadla v Ostravě.

Začátky působení tohoto souboru hrajícího pro mládež a dětského diváka byly vskutku skrovné. Soubor mladých lidí (v roce 1945 — od svého založení 18. srpna — se ještě hlásící k původnímu názvu KYTICE) byl vlastně amatérským, či vlastně poloamatérským kolektivem toužícím vytvářet dobré divadlo pro mladou nastupující generaci. 10. října 1945 uvedli svoje první veřejné vystoupení „Chléb s ocelí“. Zasluhou Karla Ditlera, vynikajícího organizátora, talentovaného divadelníka, režiséra i autorů celé řádky her pro děti, se soubor konstitoval jako profesionální těleso a pod názvem MĚSTSKÉ DIVADLO MLADÝCH do tehdejší „ostravské

Voskovec — Werich — Ježek: CAESAR
(D. Ondráčková, M. Čížek)

kulturně umělecké fronty“ 1. prosince 1945 svou první nastudovanou premiérou. Šlo o hru J. Pokorného „Jak se Honza naučil bát“. Následovaly hry V. Dyka „Ondřej a drak“ a Z. Vovsové „Perníková chaloupka“. Pročítáme-li dnes repertoár, který se na této scéně hrál, musíme uznat, že tato scéna opravdu za dobu svého působení měla v centru pozornosti mladého diváka, a to od samého počátku své existence. K určité diferenciaci v oblasti věkového rozdělení diváků došlo po roce 1953, kdy v Ostravě vzniklo profesionální loutkové divadlo. Postupně došlo k promyšlenému rozdělení mladého publika. Děti předškolního věku a žáci 1.—3. třídy základních škol začali navštěvovat výhradně loutkové divadlo a žáci 4.—9. tříd chodili do divadla, které se v průběhu let přihlásilo k názvu DIVADLO PETRA BEZRUČE.

Od té doby se v uměleckém souboru tohoto divadla začaly objevovat snahy hrát také pro starší publikum, pro studující a učňovskou mládež. Zprvu nesmělé pokusy nabyly konkrétní a úspěšné podoby v roce 1959, kdy do divadla nastoupil celý ročník absolventů pražské divadelní fakulty Akademie múzických umění. Tvůrčími osobnostmi se stali režisér Evžen Němec a herec, který se záhy začal věnovat převážně režijní tvorbě, Jan Kačer. Pochopitelně se i v tomto případě ověřila skutečnost, že soustavný zájem o tituly divadelních her adresovaných tzv. večernímu publiku a umožňujícím zvládat i náročné umělecké úkoly světové i domácí dramatiky se příznivě projevuje i na zvýšení kvality představení určených dětem v dopoledním provozu. Úspěchy divadla se stále stupňovaly, což se v šedesátých letech projevilo v řadě významných ocenění.

Soubor pokračoval v dobrých tradicích i v éře, kdy profilovými uměleckými osobnostmi byli režisér Pavel Hradil, dramaturg Milan Calábek, výtvarníci Otakar Schindler a Jan Dušek. Významná — a státním vyzna-

menáním oceněná — byla dlouholetá činnost Alexandra Lichého, režiséra, ředitele a zejména autora her určených dětskému publiku.

V inscenační tradici ve zmíněných obdobích vybudované se pokračuje i v sedmdesátých a osmdesátých letech, kdy se dětskému repertoáru věnuje již tradiční trvalá pozornost, stejně tak jako hrám určeným studující a učňovské mládeži. Většina režisérů se s opravdovým zájmem a odpovědností věnuje i úkolům, vyplývajícím z přípravy her pro dětského diváka. Ve večerních představeních pro starší mládež a dospělé jsou výsledky postupně stále přesvědčivější. Zejména v posledním patnáctiletém období, profilovaném tvůrčími osobnostmi režisérů Josefa Janíka a Pavla Palouše. Ti došli poměrně daleko ve snaze o moderní scénický tvar, o přesvědčivé ztvárnění problémových okruhů a závažných, společensky rezonujících témat způsobem, který provokuje vnímání mladého diváka a v potřebné míře ho irituje, dokáže vzbudit jeho interes. Podstatný je proto i současný záměr, rozšiřovat působnost o práci na studiové scéně MINIDIVADLO BLANÍK, která by měla přivést jak oživení divácké obce, tak zájem herců a režisérů o tvorbu v netradičním prostoru s novými možnostmi.

V historii souboru je i několik úspěšných zahraničních zájezdů do Bukurešti, Benátek, Katovic, Drážďan a Vídně.

Současné období zásadních společenských změn v našem státě staví i Divadlo Petra Bezruče před nové konstituování své existence. Soubor chce v nových podmínkách tvůrčím způsobem navazovat na dosavadní, téměř padesátiletou historii a scénicky oslovovat mladou generaci našeho města budováním přitažlivého divadla se specifickým posláním: hledáním nových forem a tvarů, myšlenek, usilovnou touhou po sebevyjádření a po postižení zájmů a životních pocitů mladých lidí přispívat k rozvíjení jejich morálních i estetických kvalit.

—B—

ZDENĚK KALOČ - rozhovor před premiérou hry K. Sidona: SHAPIRA

2. prosince bude mít premiéru v Divadle A. Dvořáka hra K. Sidona Shapira. Jako hostující režisér se představí Zdeněk Kaloč (rodák z Ostravy), kmenový režisér Zemského divadla v Brně. Ačkoli sjezdil skoro celý svět, viděl spoustu krásných měst, má pro Ostravu slabost. Přestože v činohře Státního divadla hostuje poprvé, není našim divákům neznámý. V minulých sezónách spolupracoval se souborem Divadla Petra Bezruče.

Mohl byste mi povědět něco o vašem hostování v zahraničí?

Zdeněk Kaloč (pracovní snímek ze zkoušky hry K. Sidona Shapira)

Povídání by to bylo rozmanité a na mnoho hodin. Mohl bych vám vyprávět o práci na Hrabalových „Ostře sledovaných vlacích“ v Chorvatském národním divadle, o ruských hercích, s nimiž jsem zkoušel adaptaci Haškova „Švejka“, o premiéře mé hry „Mejdan na písku“ v německém Bambergu a o tom zvláštním pocitu slyšet vlastní text v jiném jazyce, anebo o divadelních zážitcích ze Spojených států... Což ale pro tentokrát ponechat stranou výklady o obtížné práci v cizím prostředí a v cizím jazyce a vyhrabat z paměti nějakou tu drobnou, zábavnou historku, kterých se při takových příležitostech přihodí habaděj?

Před několika lety jsem v Norsku připravoval hru brí Čapků „Ze života hmyzu“. Rád bych vám pověděl o nezapomenutelné návštěvě československého velvyslanectví. Bílá vila jako z Ibsena. Dveře jsou odemčeny, a tak vejdu do haly. Po chvíli sestupuje ze schodů strejda v teplákové soupravě, bouchne mne do zad a zapěje nefalšovanou plzeňštinou: „Tak jaks ho nakop?“ Byl to velvyslanec a takto svérázně se dotazoval na mou inscenaci několik dnů před premiérou. „To je něco vo mravencích, že jó?“ Potom ukázal na rozpačitého mladíka: „To je kulturní atašé.“ A znovu se obrátil na mne: „Ptali se tě na něco?“ — „Jako na co a kdo jako?“ —

„Však ty rozumíš!“ lišácky zamrkal. „Nu to víte, herci, se pořád na něco ptají.“ „Tak já to nemyslím!“ Významně se usmál. Hráli jsme chvíli scénu z pohádky O perníkové chaloupce, kdy se na rozcestí rozzuřený dědek dotazuje nahluchlé babky: „Běžely tudy nějaké děti?“ Nakonec to vzdal. „Kolik tam máš ženských?“ Odpověděl jsem, i když mi smysl otázky unikal. „A chlapů?“ Když si v hlavě srovnal počty hereček a herců, zvolal: „Franto!“ (Jak se později ukázalo, Franta byl šofér.) „Vezmi z lednice dvě slivovice a jednu becherovku a odvez soudruha do divadla.“ Zatímco Franta plnil příkaz, naklonil se ke mně a jako znalec dodal: „To bude stačit. Norové neuměj silážovat.“ Chtěl tím říct, že ten severský národ neumí pít. A to byl nesporně pravdivý poznatek rozvědčíka.

V čem vidíte význam uváděné hry pro dnešního diváka?

Sidonova hra není monotematická, je vrstevnatá, myšlenkově bohatá. A v tom je její půvab a přitažlivost. Přesto však v této složité stavbě dvě témata dominují. To prvé je nalézání sebe sama, návrat člověka k svému pravému já. Tím druhým tématem je obtížné a bolestné vyprošťování pravdy zpod sutin povrchních soudů a moralistických klišé. Autor se na nás obrací s vášnivou výzvou: milujme bližního svého v celé jeho rozporné úplnosti, milujme člověka s jeho přednostmi i těžkými hříchy. Neboť není ryzích andělů a není zcela ztracených.

V roce 1947 byly nalezeny v ruinách Chirbetu Kumránu svitky popsané archaickými znaky hebrejského písma. W. F. Albright (USA) dokázal, že nejde o padělky, ale text Starého zákona z 3. nebo 2. stol. př. Kristem. Nejstarší dosud známá kopie byla z 9. stol. n. l. Shapira byl označen za padělatele a člověka, který se chtěl stát slavným a bohatým. Jaké byly jeho charakterové vlastnosti?

To zřejmě neví ani autor. Anebo ví. Ale podobá postavě je rozhodně jen a jen dílem jeho fantazie.

Koncem 60. let oběhla světem hra Šoloma Alejchema Tovje vdává dceru, s hudbou J. Bocka. Mj. německou verzi nastudoval a dirigoval český Dalibor Brázda. Mají Shapira a Tovje něco společného?

Paně režisére, vy jste nastudoval tuto hru v Brně. Jak byla přijata publikem a kritikou?

Neinscenoval jsem onen slavný muzikál, ale Gorinův volný přepis některých povídek Šoloma Alejchema. Publikem i kritikou bylo toto představení přijato přívětivě. A podobnost mezi Tovjem a Shapirou? Snad mají společnou touhu zajistit rodině šťastný život a oba jsou tragikomičtí smolaři.

Jak se vám pracovalo se souborem?

Měl jsem štěstí, že do rolí Sidonovy hry byli obsa-

zeni talentovaní herci. Je však vždy obtížné nalézt hned napoprvé a v relativně krátkém čase společný jazyk. Specifická tvůrčí metoda, formování hereckého stylu je otázkou dlouhodobé práce určité komunity tvořivých lidí. Přesto mám příjemný pocit, neboť mé setkání s ostravskými herci bylo naplněno vzájemnou vstřícností a porozuměním.

Děkuji za rozhovor.

Sim

NAŠI UMĚLCI HOSTUJÍ

...Zaznamenali jsme především vystoupení ostravské sopranistky **Rity SCHIMKEOVÉ** v důležité roli Mařenky z Prodané nevěsty. Dnes je v Ostravě angažován též baskista **PhDr. Viktor ZDYRKO**, který se ještě jako košický umělec v Praze představil v roli Sparafucile z Rigoletta... Znovu se též připomněla **Eva GEBAUEROVÁ-PHILLIPS**... a ostravský barytonista **Jiří KUBÍK** patří rovněž do kategorie mimopražských pěvců, které často a rádi v Praze vítáme. (pen)

(Národní divadlo informuje)

*

Jiří KUBÍK, sólista opery SDO, zpíval koncertně s Janáčkovou filharmonií, kdy byla v Ostravě poprvé uvedena v chrámu Božského spasitele dvě významná liturgická díla Antonína Dvořáka pod taktovkou Jiřího Pinkase.

*

Adriana HLAVSOVÁ, sólistka opery SDO, bude účinkovat na koncertě laureátů mezinárodní pěvecké soutěže ve Vídni pořádané Agenturou Belcanto se sponzorem Peters Operncafé Hartauer.

VUBILEUM

ZDEŇKA DIVÁKOVÁ

S posledním dnem v roce oslaví své 70. narozeniny bývalá sólistka opery Zdeňka Diváková. Ta významná pěvkyně zářila především v padesátých letech. Byla skvělou Aidou, Toscou, Madame Butterfly, Lízou v Píkové dámě, Amelií v Maškarním plese i něžnou Rusalkou. Udivovala nádhernou zvonivou výškou a jejímu temperamentu byla zvláště blízká italská opera, a to především veristická. Nezapomenutelná je právě její Butterfly, když uchvátila hned první vstupní scénou. Zpívala samozřejmě i v českých operách a s velkým úspěchem. Připomeňme si Vendulku v Hubičce, Julii v Jako-

bínu, Jenůfku i Kostelničku v její pastorkyni, zmíněnou Rusalku. Ale přednes italských oper byl přece jen její doménou, v nich také hostovala s velkým zdarem na uměleckém turné po Sovětském svazu. V šedesátých letech se opět zaskvěla jako Tosca a její poslední velkou rolí italského repertoáru byla Abigail v Nabuccovi. Operní ctitelé, pamětníci, si vzpomínají na nádherný hlas, na pěveckou techniku, díky níž mohla být spolehlivou provozní zpěvačkou, vždy pohotovou a ochotnou k rychlým záskokům za onemocnělou zpěvačku. Působila dlouhá léta na ostravské konzervatoři a vychovala řadu pěvců, působících na různých československých scénách. K srdečné gratulaci patří i dík za její celoživotní dílo, za umělecký vklad kulturnímu životu města.

MN

Zdeňka Diváková v roli Madame Butterfly

Blahopřejeme k 65. narozeninám také členu operetního sboru **Antonínu BENDÍKOVÍ** a **Vladimíru KOHUTOVI**, který rovněž dosud zpívá ve sboru opery.

NOVÝ TYP PŘEDPLATNĚHO VE STÁTNÍM DIVADLE V OSTRAVĚ NA ROK 1991

Hudební předplatné

Atraktivní nabídka pro milovníky operního a baletního umění. Nabízíme vám možnost zakoupit si předplatné, ve kterém uvidíte 4 opery a 2 balety v Divadle Antonína Dvořáka a v Divadle Jiřího Myrona.

Nabízíme vám 4 opery z těchto 5 titulů:

G. Verdi: RIGOLETTO
R. Kubelík: VERONIKA
A. Dvořák: ARMIDA
G. Donizetti: POPRASK V OPEŘE
W. A. Mozart: KOUZELNÁ FLÉTNA

2 balety z těchto 3 titulů:

I. Stravinskij: PETRUŠKA + PTÁK OHNIVÁK
K. I. Tůma, M. Ravel, O. Nedbal: BALETNÍ TRIPTYCH
M. Kocáb: TÉMA ODYSSEUS

Hrací dny v předplatném:

pondělí až sobota v 19 hodin — neděle ve 14 hodin
(v nepravidelných intervalech v DJM a DAD)
Ceník: 139 Kčs, 110 Kčs, 82 Kčs a 53 Kčs

Činoherní předplatné

Pro všechny, kteří si oblíbili činoherní představení, nabízíme nový typ předplatného na 7 činoher v Divadle Antonína Dvořáka a v Divadle Jiřího Myrona.

Nabízíme vám 7 činoher z těchto 8 titulů:

J. Kopecký: BETLÉMSKÁ HVĚZDA
K. Sidon: SHAPIRA
V. Nezval: MANON LESCAUT
L. Pirandello: SICILSKÁ KOMEDIE
C. Magnier: MALOVANÉ MILOVÁNÍ
Molière: DON JUAN
E. Albee: KDOPAK BY SE KAFKY BÁL
J. Anouilh: DRAVÍ FTÁCI

Hrací dny v předplatném:

pondělí až sobota v 19 hodin — neděle ve 14 hodin
(v nepravidelných intervalech v DJM a DAD)
Ceník: 129 Kčs, 106 Kčs, 84 Kčs a 50 Kčs

Využijte výhod předplatného: zajišťuje stálé sedadlo, poskytuje 20% slevu na vstupném.

Přihlášky přijímá do 31. 12. 1990 a dotazy vyřizuje oddělení předplatného v ústředním předprodeji SDO v DJM — telefon 23 40 08 nebo 23 28 21.

Prosíme, vyplňte strojem nebo hůlkovým písmem!

PŘIHLÁŠKA JEN PRO OPERU A BALET, ČINOHRU (nehodící se škrtněte)

Vyplňte a odevzdejte v odd. předplatného nebo zašlete poštou Státnímu divadlu v Ostravě

Přihlašuji se na „Předplatné SDO“ pro rok 1991

4 opery a 2 balety nebo 7 činoher

a žádám počet sedadel _____ den _____ v týdnu: sudý — lichý

_____ přízemí, balkón, galérie, lóže — řada

Jméno _____ zaměstnání _____

bydliště _____ směr. číslo _____

datum narození _____ telefon _____

Předplatné splatím najednou

Datum _____ Podpis — razítko _____

DIVADELNÍ VĀNOCE

Vážení přátelé,

rádi přispějeme k Vaší sváteční pohodě bohatou nabídkou všech divadelních žánrů. Hezké chvíle můžete strávit i s rodinou a se svými přáteli u nás v divadle. Připravili jsme pro Vás lidovou hru s opravdovou vánoční atmosférou a koledami Betlémská hvězda a další nejúspěšnější činohry letošní sezóny (Asanace, August August, august a Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk). Operní soubor uvede komickou operu Lazebník sevillský, příběh ze starogermánské mytologie Zlato Rýna a nejznámější Verdiho operu Nabucco. Z klasických operet jsme vybrali tituly Polská krev, Paní Marjánka, matka pluku a Vídeňská krev a nebude chybět ani nejnovější muzikál Chicago a muzikál pro činohru Filozofská historie. Z baletního repertoáru předkládáme balety na motivy ruských lidových pohádek — Petruška a Pták Ohnivák a moderní taneční variace Baletní triptych.

Začátky některých představení jsou upraveny tak, aby vhodně doplnily Váš další rodinný sváteční program. Předprodej vstupenek bude zahájen mimořádně již 20. listopadu 1990.

Pro Vaši lepší orientaci uvádíme zvlášť přehled VĀNOČNÍHO A NOVOROČNÍHO PROGRAMU SDO:

Divadlo Antonína Dvořáka

25. 12. v 16 hodin	G. Rossini: Lazebník sevillský
26. 12. v 16 hodin	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie
27. 12. v 19 hodin	R. Wagner: Zlato Rýna
28. 12. v 19 hodin	I. Stravinskij: Petruška, Pták Ohnivák
30. 12. v 19 hodin	G. Verdi: Nabucco
31. 12. v 17 hodin	Voskovec — Werich — Ježek: Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk

Divadlo Jiřího Myrona:

25. 12. v 16 hodin	J. Kopecký: Betlémská hvězda
26. 12. v 16 hodin	O. Nedbal: Polská krev
27. 12. v 19 hodin	J. K. Tyl — V. Trojan: Paní Marjánka, matka pluku
29. 12. v 19 hodin	J. Kander — F. Ebb — B. Fosse: Chicago
30. 12. ve 14 hodin	Baletní triptych F. I. Tůma: Dialog tvarů M. Ravel: Bolero O. Nedbal: Nedbalky
30. 12. v 19 hodin	P. Kohout: August August, august
1. 1. 1991 v 17 hod.	J. Strauss: Vídeňská krev

Komorní scéna (Divadlo loutek)

27. 12. v 19 hodin	V. Havel: Asanace
28. 12. v 19//hodin	V. Havel: Asanace

Přejeme Vám příjemné zážitky společně s ostravskými umělci v SDO.

Na doporučení umělecké rady SDO udělil ředitel Státního divadla v Ostravě Ceny SDO za divadelní sezónu 1989—90

Vojtěchu KABELÁČOVI, dramaturgovi Státního divadla v Ostravě, za:

- dramaturgickou práci v sezóně 1989—90, vedoucí k proměně dramaturgických plánů a zvýšení aktuálnosti a přitažlivosti divadelních představení,
- za cílevědomou a soustavnou pomoc při analýze řízení organizace a jejího provozu;

Miloslavu NEKVASILOVI, šéfovi opery Státního divadla v Ostravě, za:

- umělecké výsledky v sezóně 1989—90 s přihlédnutím k netradičnímu nastudování opery B. Martinů Voják a tanečnice,
- za dobrou reprezentaci SDO a propagaci výsledků jeho práce a za vytvoření dlouhodobější koncepce práce operního souboru.

A. Jirásek — J. Dietl: FILOZOFSKÁ HISTORIE
(T. Jirman, I. Fabiánová, R. Veldová, J. Sedláček)

PŘEDSTAVUVEME

ADRIENA JAKUBOVIČOVĀ

Narodila se v „Malé Praze“ v Hradci Králové, kde žila do 6 let s babičkou. Poté se odstěhovala do Ostravy. Celou základní školou se prozpívala, takže nikoho nepřekvapilo, že se přihlásila na konzervatoř. Ale už všechny šokovalo, že si po maturitě vybrala herectví na JAMU. První zkoušky dopadly neúspěšně. V Ostravě zůstala ještě rok — získala angažmá v operetě ve sboru. Druhý pokus se zdařil a nyní už je ve 4. ročníku. Experimentálně získala indi-

viduální studijní plán, protože je na 3/4 úvazek angažována v SDO. Jaké bude téma její diplomové práce, z jakých předmětů bude skládat státní závěrečné zkoušky a jakým představením bude absolvovat, ještě neví.

Záskoky: Výhybka, Asanace

Role: August August, august, v nové inscenaci Manon Lescaut připravované na leden budu hrát společně s Davidem Viktorou.

Jak trávíš volné chvíle?

S Davidem zvelebujeme panelákový byt. Během prázdnin jsme strhali tapety, David teď obkládá dřevem kuchyň. Protože není nic k sehnání a navíc jsem rezignovala, spíme a jíme na zemi, nemáme pořádnou lednici, peru v ruce...

Koníčky, záliby?

Šiju, uklidňuji se pletením a čtu.
Co na to David, nevdáí mu cikání jehlic?
Ne, pokud pletu pro něj!

Máš nějaké přání?

Kanadu! Společně s Davidem toužíme navštívit tuto zemi. Chtěli bychom cestovat, ale nevím, jak to dopadne, protože naše „vysoké“ platy nám to nedovolují.

Sim

David Viktora na zkoušce Shapiry s A. Gasnárkovou a Z. Kaločem

DAVID VIKTORA

V letošním roce jsem absolvoval JAMU. Během posledního ročníku jsem dostal nabídku pracovat na 1/2 úvazek v Mahenově divadle v Brně.

Co mi dala škola? Jestli si na něco vzpomenu, tak na spolužáky a ne na proces, který tam probíhal.

Rád vzpomínám na svého učitele Petra Holečka, který vedl dramatický kroužek Pírko. Jednal s námi demokraticky, a to se mi líbilo. Nejvíc si však vážím paní Hlaváčkové, která mě připravovala na obě zkoušky na JAMU. Má v sobě přirozenost, a to je to nejdůležitější, co by měl herec mít.

Po mém prvním neúspěšném pokusu dostat se na JAMU, jsem nastoupil do Jihlavy. Tam jsem poznal manžele Forejtovy — moje současné kolegy. Paní Forejtová je paní herečka, moc si jí vážím.

Jihlava — to byla „pěkná procházka životem!“

První zážitky z SDO? Ty byly ze hry Macbeth. Nyní mne mohou diváci vidět na Komorní scéně v Asanaci a v Divadle A. Dvořáka ve hře Shapira.

Pocházíš z herecké rodiny?

Tak napůl. Maminka je herečka (U Mrštíků) a tatínek lékař. Původně jsme bydleli v Ostravě. V mých sedmi letech se rodiče přestěhovali do Brna.

Máš sourozence?

Mladšího, štíhlejšího a inteligentnějšího bratra.

Čím jsi chtěl být?

Myslivcem. Miloval jsem zvířátka, doma jsem měl několik akvárií. Na gymnáziu jsem absolvoval všechny biologické olympiády.

Jaký typ režisérů se ti líbí?

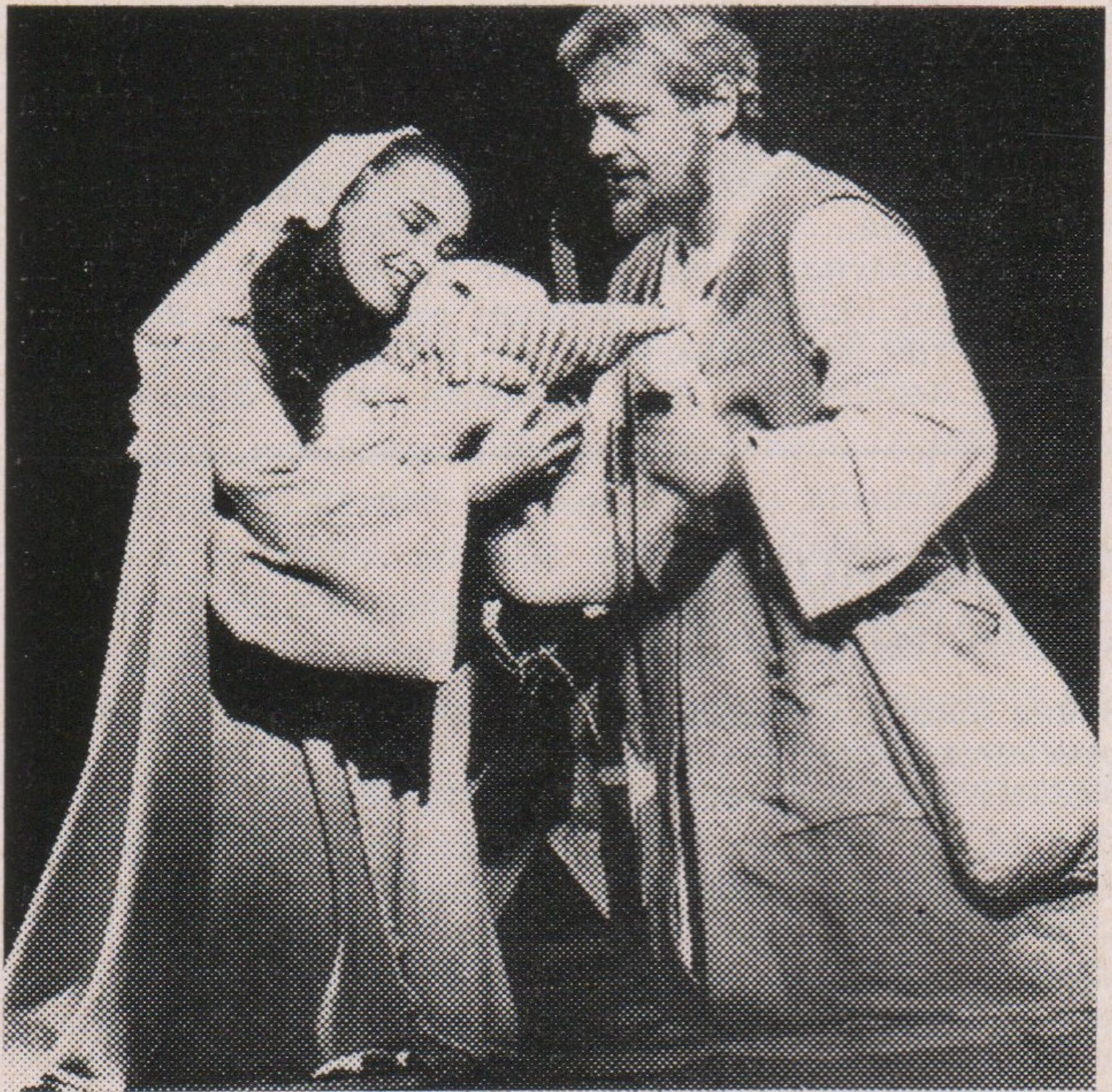
Výbušný, energický. Režisér, který přesně ví co chce. Herci dává prostor a nepodbízí se divákovi. Líbí se mi Michael TARANT (Východočeské divadlo v Pardubicích), se kterým jsem měl možnost pracovat v Brně (Markéta Lazarová).

Co máš rád?

Mám rád spoustu věcí, dobré knížky, dobré filmy. Prostě to, co na člověka nějak zapůsobí a nějakým způsobem ho zasáhne. Rád si zalyžuji a zahraji tenis. Ze všeho nejvíc miluju č e r n ý humor.

Co je důležité pro mladého začínajícího herce?

Záleží na spolupráci s celým kolektivem a režiséry. Mladý herec musí mít pocit, že byl všemi přijat jako rovnocenný partner. U divadla mám strach z jedné věci. A to z některých režisérů, kteří z pozice svého věku nedokáží brát názory mladých lidí. Sim

J. Kopecký: **Betlémská hvězda** (A. Veldová, I. Řehák)

PŘIPRAVUJEME

V lednu se činoherní soubory představí divákům čtyřmi novými premiérami.

12. ledna uvádíme v Divadle A. Dvořáka hru Vítězslava Nezvala MANON LESCAUT v režii Bedřicha Jansy. V hlavních rolích uvidíme Davida Viktora a Adrienu Jakubovičovou, kteří tímto získávají velkou hereckou příležitost.

Divadlo Petra Bezruče připravuje také na 12. ledna uvedení atraktivní hry amerického autora J. Chodorova DVA NA SCHODIŠTI. Jako host se představí režisér ze Státního divadla O. Stibora z Olomouce Vratislav Spilka.

26. ledna se budou muset diváci opět rozhodnout, které činohře dají přednost.

Luigi Pirandello a jeho SICILSKÁ KOMEDIE — veselohra o lásce a erotice, plná nezkrotného italského temperamentu, bude uvedena v Divadle J. Myrona. Jako host se představí Pavel Hradil, režisér ze Zemského divadla v Brně.

Divadlo Petra Bezruče připravuje obnovené nastudování úspěšné inscenace hry současného amerického autora Woodyho Allena ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME! — Režie Pavel Palouš j. h., asistent režie Otakar Prajzner, v hlavní roli Jan Mazák.

RĀDI UVĀDĪME:

(z dopisů našich diváků)

**Sekce učitelů - důchodců Českomoravského svazu
pracovníků školství v Olomouci**
STÁTNI DIVADLO OSTRAVA

Dne 14. 10. 1990 navštívilo 45 členů učitelů - důchodců v Olomouci v Divadle Jiřího Myrona Nedbalovu operetu „Polská krev“.

Všichni byli velmi spokojeni jak s pěknými místy v přízemí, tak s provedením operety. Krásná výprava, profesionální herecké obsazení a melodická hudba v bezvadné orchestrální souhře, to vše zanechalo v přítomných hluboký umělecký zážitek a vyjadřujeme všem umělcům naše vřelé poděkování a budeme se opět těšit na nějaké pěkné divadelní představení.

S pozdravem

Věra Komárková, předseda kulturní komise

Vstupenky obdržíte

V CELODENNÍM ÚSTŘEDNÍM

PŘEDPRODEJI

na třídě Čs. legií,

vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí od 9 do 13 hodin

úterý až pátek od 9 do 17 hodin

v sobotu a v neděli od 9 do 12.30 hod.

Telefon ústředního předprodeje 23 48 40

hodinu před začátkem představení u pokladny

v Divadle Antonína Dvořáka — telefon 23 37 81

v Divadle Jiřího Myrona — telefon 23 17 48

v Domě kultury VÍTKOVIC —

v Divadle Petra Bezruče — telefon 26 26 67

předplatné — telefon 23 40 08

Předprodej vstupenek na měsíc prosinec v ústředním předprodeji od 25. listopadu 1990. Poskytneme slevy na vstupném: invalidům a jejich průvodcům — při organizovaných návštěvách ze škol, učilišť, domovů mládeže, domovů důchodců, vojákům základní služby včetně hodnosti četaře na operu, balet, činohru ve výši 50 % — na operetu v určených inscenacích. Na předpremiéry — veřejné generálky pro důchodce jednotné vstupné 5 Kčs.

Nově jsme zahájili předprodej vstupenek také v prodejních KNIHY:

Havířov-Město, Hlavní ulice 71

Hlučín, Mírové nám. 12

Ostrava-Zábřeh, Výškovická ul.

Ostrava-Poruba, Hlavní ul. 1026

Ostrava-Poruba, A. Bejdové 1810

Vydalo Státní divadlo Ostrava, listopad 1990 — neprodejné. Vytiskly OSTRAVSKÉ TISKÁRNKY, s. p., provoz 21, Ostrava 1, Novinářská 7, č. z. 5489

STÁTNI DIVADLO V OSTRAVĚ

Čs. legií 14

701 04 OSTRAVA

Telefon 23 28 21

Poštovné paušalováno